
В ШІСТНАДЦЯТЬ ТВОРЯТЬ ВЛАСНУ ДОЛЮ!

Артем, Артем! Зовсім дорослий –
Шістнадцять ”стукнуло” йому!
Вже парубок довговолосий!
Жаль тільки, що не обніму.

Не обніму, бо він далеко,
Нічого – й це переживем,
Як і саму цю небезпеку –
Війна скінчиться з москалем!

Як важко нам, так і Артему,
Та вірмо, зміняться часи
Й дійдемо до свого Едему,
Як в Рай з цієї полоси.

Але потрібно пережити
Усі незгоди й побороть,
Життя навчитися любити
Душею, а не через плоть.

Людина творить власну долю,
Не треба тільки упускати,
Пройти крізь труднощі і болі,
І щоб між них не заблукать.

Онук мій дорогий, Артеме,

Я вірю в тебе на всі сто!
Із щастям будеш, не окремо
Успішним станеш, як ніхто!

Здоров'я, сили і наснаги
Тобі бажають батько й дід,
Шукай у всьому переваги
І прославляй свій чесний рід.

Дата написання вірша: 2022-10-05